

PALÁST

PALÁST

**„Krisztus a kereszten arra tanít, hogy azokat is szeressük,
akik minket nem szeretnek.”
(Ferenc pápa)**

ÚJ ÚTSZAKASZ

Nem, kedves Testvérek, ez nem a reklám helye. Nem a templom előtti vagy a város más részén elkészült új útról lesz szó. Természetesen ezek is fontosak, de ne feledjük az Apostol buzdítását: „Ne a földiekre irányuljon figyelmetek, hanem az égiekre!”

Az új lelkipásztori év kapujában ezért először is hálás szívvel emlékezünk vissza a Hit éve által kapott lelki ajándékokra, arra az útra, amit Benedek pápa felhívására plébániánk is megkezdett és két év alatt bejárt: a hitben való, Jézus és embertársaink felé történő elindulás, fölfedezés, találkozás és befogadás útja volt ez. Eközben az események bizonyára alakítottak, belsőleg formáltak minket. Érdemes egy-egy esti elcsendesedésben visszagondolni e tapasztalatokra, s újra meríteni belőlük.

Most újabb időszak, újabb útszakasz előtt állunk, melynek programját templomunk Szent Imre harangja fölszentelésének kétszázadik évfordulója adja. Az 1815-ben elkészült harang átvészelte a két világháborút, túlélte a diktatúrák, forradalmak borzalmait, s szüntelenül, fáradhatatlanul hívta az embereket. Mind a mai napig ez a hivatása, kötelessége, felelőssége: tekintet nélkül arra, kik, mikor és miért (nem) hallják meg, függetlenül attól, hogy hányan, milyen korosztályból, s milyen háttérrel rendelkezve teszik, a harang figyelemre és megállásra készlet, továbbá megszólít és meghív. Mindenkit, személy szerint. Ki-ki a saját fülével (nem) hallja meg, s a saját szívével (nem) válaszol hívására. De, hogy az ember válaszol-e, azt nem a harangtól fogják számon kérni. Ő tudja, mi a feladata.

A Szent Imréről elnevezett kétszáz éves harangunk – persze a többivel együtt – tanít és buzdít minket, így az

évfordulóhoz kötődően kívánom megjelölni új lelkipásztori évünk irányát. Először is tegyük figyelmesebbé szívünket, s halljuk meg a hangját! Nyilván nemcsak a harangét, hanem elsősorban az Úrét és embertársainkét. Egyszerűen, figyelmesen, magunkat elfeledve halljuk meg – főként a Szentírás által, abból napról napra merítve – a Mester szavait, s ugyanígy hallgassunk meg másokat! Figyeljünk a szavak mögött rejlő, sokszor ki nem mondott érzelmekre, elrejtett üzenetekre! Halljuk meg a szükségét szenvedők hangját!

Azután tanuljunk bátorságot a harangtól: szólítsunk meg másokat, személyesen forduljunk oda embertársainkhoz, keressünk olyan személyeket környezetünkben, akikkel egyébként nem szoktunk beszélgetni. Érdeklődjünk őszintén, legyünk feléjük bizalommal, hiszen Jézus feltétel nélkül fordult oda az emberekhez, mindenkinek felajánlotta barátságát.

S végül a megszólításból fakadjon meghívás. Meghívás azok felé, akik még nem indultak el, akik messze járnak, akik közelednek, de bátoratlanok vagy félnek. Ragaszthatunk a falakra tonnányi plakátot, hirdethetünk a misék végén hosszú percekig, ha a személyes kapcsolatban elhangzó meghívást elhagyjuk, mit sem ér küldetésünk. Keresztiségünk nemcsak lehetővé teszi ezt, hanem felelősséget is ruház ránk. Nem azt fogja számon kérni tőlünk az Úr, hogy hány ember fogadta be a hívó szót, hanem hogy mindent megtettünk-e annak érdekében, hogy az eljusson a ma emberéhez. Amikor halljuk kétszáz éves harangunk hangját, s a templom külső kapuján elhelyezett új molinóra pillantunk, tudatosítsuk keresztény hivatásunk és küldetésünk e lényeges momentumait: meghallani – megszólítani – meghívni.

Zoltán atya

Augusztusban érkezett plébániánkra Kiss Miklós káplán, akit tavaly szentelt fel Kiss-Rigó László püspök. Miklós atya plébánosunk mellett lát el lelkipásztori szolgálatot Makón, Maroslelén és Óföldrőn. Vele készítettünk ismerkedő interjút:

Kedves Atya! Beszélj nekünk a családról, szülőföldről, gyerekkorodról, tanulmányaidról!

Debrecen városában láttam meg a napvilágot 1986. március 15-én a szüleim egyedüli gyermekeként. A családom mind vallási hovatartozását, mind nemzetiségét illetően erőteljesen tagolt, de nem megosztott. Az apai ág magyar és kálvinista, míg az anyai ág német és katolikus. Így az én ereimben is két náció vére csörgedezik; függetlenül attól, hogy a magyar az anyanyelvem. Talán a vérbeli keveredés miatt lettem ilyen eleven, szenvedéllyel teli, érélyes ember... Ami viszont a hitbeli meggyőződésemet illeti; mindig is a katolikus egyházhoz tartoztam, s ebben a hitben is fogok meghalni. Az alap- közép fokú tanulmányaim szintén a cívisvárosban végeztem. 2005-ben érettségiztem a Szent József Gimnáziumban. Teológiai tanulmányaimat ugyanebben az évben kezdtem meg Vácott. A szemináriumi évek folyamán megfordultam még Egerben, Szegeden, Rómában és Budapesten egyaránt. A kispapi életutam módfelett kalandosra és eseménydúsra sikeredett...

A papi hivatást hogyan választottad? Mit tartasz fontosnak egy ma élő pap személyiségében? Milyennek kell lennie egy ideális papnak?

A papságra nem születtem, hanem menetközben hívott meg rá az Úr; egészen pontosan 16 éves koromban. 2002 őszén egy, az akkori káplán atyával folytatott beszélgetés közben hallottam meg Isten hívószavát a lelkem mélyén: „Jöjj és kövess engem!” . Így kezdődött... Hogy mit is tartok fontosnak egy pap személyiségében és milyennek is kell lennie egy ideális papnak? Úgy vélem, túl fiatal vagyok én még ahhoz, hogy ezt a kérdést kellően kiérlelt bölcsességgel meg tudjam válaszolni. De röviden annyit tudnék mondani, hogy minden erejével kapaszkodjon Istenbe és bízson Benne akkor is, amikor úgy tűnik, hogy mindennek vége.

Mik az első benyomásaid, érzéseid Makóról? Milyen véleményed van egyházközségünk életéről, az itteni hívekről?

Mindössze még 1 hónapja vagyok itt Makón, ebből fakadóan korai lenne még mérleget vonnom. Mindenesetre az első benyomásaim pozitívak. Egyszerű, élhető város, mely tekintélyes múlttal és gazdag hagyományokkal rendelkezik. Az egyházközséget illetően mindenképpen örömteli fejlemény számomra a hívek korosztályának differenciáltsága, a katolikus iskola közelsége, a

közösségi élet sokszínűsége, valamint az itteni emberek nyitottsága és tisztelete a pap személye iránt. A templom és a plébánia belső tere rendezése, történelmi atmoszférája pedig első látásra magával ragadott.

Hallottunk vasárnap esti misén már többször prédikálni. Érzékelhető, hogy az Istenkapcsolat és a hit kérdéseit racionális alapon próbálsz megfogalmazni. Miért tartod ezt elsődlegesnek a mai kereszténységben?

Gyerekkoromtól kezdődően vonzódtam a könyvekhez és a különféle tudományokhoz. Voltak ugyan hullámvölgyeim az eddig életem során, de ez a vonzalom –összességében véve– mindvégig töretlen maradt és végül a humánumban horgonyozott le. Igen, a szangvinikus temperamentumom ellenére én egy intellektuális beállítottságú ember vagyok. A hitem megélésében számomra mindig is kulcsfontosságú volt és lesz az értelmi megfontolás. A kizárólag érzelemvezérelt vallásossággal én nem tudok mit kezdeni. Sokkal inkább az eretnokségre való hajlás és a vallási deviancia forrását vélem benne felfedezni, ugyanakkor a száraz intellektualizmus is komoly veszélyeket hordoz magában. Viszont a misztikában mindig láttam fantáziát, s amióta voltak ilyen jellegű megtapasztalásaim, az még inkább beleivódott a lelkembe. Mindig a hit és az ész szintézisét vallottam; átélni és megérteni azt, amiben és Akiben hiszek. Megérteni a világ kulturális beágyazottságát, feltérképezni szellemi koordinátarendszerét és elmerülni az evangélium üzenetének mélységében és misztériumában, amelyet –a Mester parancsát teljesítendő– ennek a világnak kell átadnom. Ez az én személyes hitvallásom.

Minden embernek vannak hobbijai, kedvenc időtöltései. Te mivel szeretsz foglalkozni szabadidődben?

Hála Istennek sokrétű az érdeklődési köröm. Értelemszerűen szeretek olvasni, de a sport világa legalább ugyanilyen közel áll hozzám. Gyerekkorom óta a labdarúgás szerelmese vagyok. Szeretem játszani és nézni is; persze nem a honi botlábúak tömegoszlató produkcióit... Ezenkívül szeretek úszni, futni, asztaliteniszezni, horgászni, kirándulni, nagy távokat autózni és végül, de nem utolsósorban sakkozni. A játék bonyolultsága, esztétikája és kombinációfejlesztő potenciálja mindig is csodálattal töltött el engem; úgy érzem, hogy a logikai készségeim legfőbb támasztékát köszönhetem ennek a szellemi sportágnak. Az idén megtanultam síelni is, amit a jövőben tovább szeretnék folytatni. Egyszerűn fantasztikus és leírhatatlan, amit siklás közben érez az ember. Mintha Isten műveit csodálva Őfelé siklanék a hófödte és fenyőerdők szegélyezte, festői szépségű helyeken...

Csepregi emléktábla avatása

Toronylátogatás a Szt. István téri napon

Lévay emléktábla avatása

MEGHALLANI

MEGSZÓLÍTANI

MEGHÍVNI

Fabiny Tamás:

Áldó hatalmak oltalmában

Állj meg üres kézzel Isten előtt,
és emlékezz arra, mikor a világot
gyönyörűnek láttad:

gondolj egy napfelkeltére az alvó
város fölött,

gondolj egy rohanó folyóra, a
Balatonra,

vagy a csillagokra, amint tükröződnek a sötét tenger-
ben,

gondolj a szobádba bezúduló fényre,
a cserépben növő virágra —

emlékezz arra, mikor a világot gyönyörűnek láttad,
s adj hálát, hogy áldó hatalmak oltalmába rejtve élsz.

Emlékezz arra, mikor jól érezted magad a bőrödben:
gondolj arra, ahogy korcsolyáztál a szélben,

vagy ahogy ástál a kertben, ahogy hajnalig táncoltál,
vagy hegyet másztál,

gondolj arra, mikor gyermeknek adtál életet,
vagy megsimogattad kistestvéred fejét,

vagy ahogy tartottál valaki a karodban, akit szeretsz
—

emlékezz arra, mikor jól érezted magad a bőrödben,
s adj hálát, hogy áldó hatalmak oltalmába rejtve élsz.

Emlékezz arra, mikor valami újat tanultál az életről:
mikor megértettél valamit, ami addig titok volt,

vagy ahogy valakit hirtelen új oldaláról ismertél meg,
gondolj valami olyan tehetségre, amiről eddig nem is
tudtál, vagy amikor egy jó ötletet hallottál —

emlékezz arra, amikor valami újat tanultál az életről,
s adj hálát, hogy áldó hatalmak oltalmába rejtve élsz.

Emlékezz arra, mikor valami megérintette a lelkedet:
gondolj egy énekre, mely könnyekig meghatott,

egy zenére, amelytől lúdbőrözik a karod,
egy imádságra, amelyet helyetted mondott ki valaki,

egy igehirdetésre, amely tettekre sarkallt,
gondolj arra, ahogy összenevettél a barátokkal,

gondolj családdra, arra, mikor együtt sírtál valaki-
vel,

egy idegenre, aki szívesen fogadott,
gondolj arra, aki ezt mondja neked: „szeretlek” —

emlékezz arra, mikor valami megérintette a lelkedet,
s adj hálát, hogy áldó hatalmak oltalmába rejtve élsz.

Emlékezz arra, mikor nagyon elesett voltál,
mikor egyedül érezted magad egy emberekkel zsú-
folt szobában, mikor nem volt kitől tanácsot kérsz,

gondolj arra, mikor csak egy ember is visszautasított,
mikor valaki megszégyenített, vagy kínos helyzetbe
kerültél,

gondolj arra, mikor féltékenység vagy aggodás gyö-
tört,

s egész életedet egyetlen hatalmas csódtömegnek
tartottad - emlékezz arra, mikor nagyon elesett vol-
tál,

aztán gondolj Jézus szenvedő, megbocsátó,
változtalan szeretetére, s adj hálát, hogy áldó hatal-
mak oltalmába rejtve élsz.

„Áldó hatalmak oltalmába rejtve...”

–Versértelmezés –

A világ szép – ezt általában természetesnek vesszük. Szép és berendezett. Rohanásunkban gyakran csak annyit érzékelünk: élhető. Máskor meg lecsendesedünk, belefeledkezünk a természet csodálásába és órákig ülünk a táborny mellett vagy egy vízparton, vagy gyönyörködünk a csillagokban: fekszünk a fűvön és szemléljük a csillaghullást. Rácsodálkozunk a természet varázslatos szépségére... ez az élmény a nyitóképe Fabiny Tamás* versének.

A költemény öt versszakra tagolódik, s minden rész keretes szerkezetű – a gondolat visszatér oda, ahonnan elindult. Míg az 1. versszak (*mikor a világot gyönyörűnek láttad*) az Isten által teremtett világ színes impresszióira, pillanatnyi benyomásokra koncentrálnak: a látványra, a természet szépségeire (napkeltétől napnyugtáig), majd a csendes növekedésre irányítja a figyelmünket; addig a 2. versszakban az ember áll a középpontban (*mikor jól érezted magad a bőrödben*). Az első sorokat a dinamizmus hatja át: a fizikai tevékenységek, a munka (ásás), valamint a szórakozás (tánc, hegymászás); a szakasz végén pedig a családi kötődések kerülnek előtérbe: a gyermekszülésből fakadó önfeláldozás, a bátorító gondoskodás és a szerelem élménye. A 3. vsz. (*valami újat tanultál az életről*) a szellemi tevékenység, a tehetség kibontakoztatásáról szól. Arról a felismerésről, hogy értékes vagy, talentumaid vannak, s mindenki más is az, becsüld meg hát mind önmagad, mind társaidat. A 4. vsz. (*valami megérintette a lelkedet*) a művészetről, az isteni köteléket és az emberi kapcsolatokat állítja elének. A „szeretlek” a legfontosabb szó, amit kimondhatunk, s ezt hallani mástól, szeretettnek lenni a legfelémelőbb, leginkább szívmengető érzés. Eddig a vers minden sora tele van boldogsággal, örömmel, amire visszagondolva nem nehéz hálát éreznünk a Jóisten iránt.

A vers nagyon pontosan felépített: az 1. versszak a külvilágra, a 2. a testre, a 3. a szellemi létre, a 4. a lélekre irányítja a figyelmet.

A megírásra azonban az 5. miatt (*nagyon elesett voltál*) kerülhetett sor: a belső világgal teljesedik ki az alkotás. Amikor nincs lelki támasz mellettünk, elkeseredettek vagyunk és megsemmisülünk (valaki megszégyenített), elveszítjük szeretetünket (féltékenység gyötör), önértékelésünk romokban hever (egész életedet / egyetlen hatalmas csódtömegnek tartottad), amikor épp magunkat sajnáljuk, akkor itt áll a tanítás: „*gondolj Jézus szenvedő, megbocsátó, / változtalan szeretetére*”. Jézus emberi természetéből fakad a szenvedés, isteni nagylelkűségét tükrözi a folytonos megbocsátás, s pillanatnyi önértékelési zavarunkra pedig válasz az állandó, öröktől fogva létező, változtalan szeretet.

Isten bőségesen adott kegyelmeket számunkra – gondoljunk csak a címre – *Áldó hatalmak oltalmában*. Életünk során áldásával kísér, oltalmaz-védelmez minket, fordulhatunk hozzá bármikor, hisz meghallgat, megvigasztal, szeret bennünket... Ezért lüktet minden versszak elején-végén az „emlékezz” és végén az „adj hálát” felszólítás. S közben ne feledjük, hogy semmink nincs, amit ne tőle kaptunk volna – erre utal a vers legelső sora: *Állj meg üres kézzel Isten előtt...* Állj meg... és olvasd el újra a verset! J

Mészáros Ildikó

[* Fabiny Tamás: evangélikus lelkész, teológus, püspök, tanszékvezető egyetemi tanár, a Lutheránus Világszövetség Közép- és Kelet-Európaért felelős alelnöke – a szerk.]

Egyházközségünk zarándoklatot szervez október 8-án (szerdán), Magyarok Nagyasszonya ünnepén **Máriaradnára**. Máriaradna a magyar Mária-kegyhelyek egyike. Ferences temploma **híres búcsújáró hely**.

Kegyképét 1668-ban vásárolta Vrichonassa György katolikus bosnyák kereskedő egy olasz kereskedőtől, mely a régi kápolna oltárát díszítette. 1695-ben Lippa visszafoglalása után a török ezt is felgyújtotta, de a **kép a tűzben sértetlen maradt**, a kápolna lángoló tetejéről pedig tüzes cserepek hullottak a bámuló törökök közé. A templomot felújították, majd 1756-ban **kolostort** építettek mellé. 1732-óta ismert és híres búcsújáróhely, többek között a **makói zarándokok** számára is, akik a trianoni békediktátumig **minden évben gyalog zarándokoltak el** Máriaradnára. Az ő bőkezűségüket őrzi máig a kegytemplom egyik **stációja**.

Program: Szentmise a Máriaradnai Székesegyházban, majd keresztút. Az Aradi Vértanúk emlékhelyének meglátogatása. Látogatás az Arad-Gai-i ortodox kolostorba. A közel 1000 éves óbodrogi kolostor megtekintése. **Útiköltség:** 2000 Ft **Jelentkezés:** a sekrestyében és a plébánián!

A plébániai hittan órákról:

Ismét lesz a plébánián alsós gyerekek számára foglalkozás, ezentúl **Biblia-óra** néven.

Bartókos hittanosok

Célunk, hogy a gyermekek a bibliai történetek megismerésén túl **megtapasztalják a közösséghez való tartozás élményét**, hitük és önismeretük elmélyüljön. A **játékos foglalkozások során sokat beszélgetünk, énekelünk**. Az időpontok még kialakulóban vannak, a csoportok a jövő héttől indulnak. Várunk szeretettel minden alsós gyermeket!

A közösséget Tóth Zsolt tanár úr vezeti.

Várjuk szeretettel a hetedikes és nyolcadikos fiatalok jelentkezését a **bérmálásra felkészítő foglalkozásra**, mely terveink szerint októbertől indul, **csütörtök délutánonként a plébánián**.

A foglalkozásokat vezeti: Tóth Zsolt és Kiss Miklós atya.

A bérmálásra való jelentkezés előfeltétele az alkalmakon való részvétel.

Plébániai programterv adventig 2014/2015

Szeptember

14. Plébániai Veni Sancte, táskamegáldás.

Képes beszámoló a nyári programokról.

Keresztmegáldás a Szent Gellért utcában.

17. Taizéi imaóra, utótalálkozó.

Képes élménybeszámoló.

27. szent Gellért ifjúsági nap, Szeged-Alsóváros.

Zenél a Szent István Ének- és Zenekar

Október

1. Rózsafüzér bokrok találkozója, a kegykép kihelyezése. Közös ima, szentmise, agapé.

4. Kis Szent Teréz nap Makó-Újváros

5. Máté János újmiséje Belváros, s egyben Maroslelén, a búcsú keretében, ahol megáldjuk a házaspárokat.

8. Zarándoklat Máriaradnára

18. Gyermekmissziós csoportok orsz. találkozója a Szent István Bazilikában

November

1. Taizéi imaóra a temetőben

8. Megemlékezés az I. világháború és az 1956-os forradalom áldozatairól.

A felújított I. vh-ús emléktábla megáldása, férfi énekkarunk templomi koncertje.

29. adventi koszorúkészítés a plébánián.

30. Advent I. vasárnapja: közös szentmise az iskola tanulóival.

Kapufestés
augusztus végén

Férfi énekkar a Szt. István téri napon

Ez év májusában kaptunk a Megyei Karitástól felhívást pályázathoz, a **rászorulóknak segítése** céllal.

A Szt. Erzsébet Karitászcsoportunk sikeresen pályázott beiskolázási segélyért.

48 rászoruló, nagycsaládos gyermeknek tudtunk 1.500,-ft összegben beiskolázási segélyt adni, melyhez 50 ezer forinttal a Megyei Karitás, 22 ezer forinttal a Plébániánk adta a támogatást.

Szintén a Megyei Karitás felhívása alapján pályáztunk krízishelyzetbe került családok részére nem pénzbeli támogatásért: volt aki közüzemi díj hátralék rendezését kérte és kapta meg, volt aki a belvizes háza felújítására kapott építőanyagot. Bérleti díjhátralékok és tetőjavítás céljából vannak még elbírálás alatt krízis kérelmeink.

És még egy közérdekű pályázatos hír a Megyei Karitástól: **Szent Imre ösztöndíjra lehet pályázni** szeptember 20-ig közép- és felsőoktatáson tanulóknak. A pályázat letölthető a honlapunkról. (makobelvaros.hu) Kovácsné Joli

RUHABÖRZE!

2014.szeptember 26.(péntek) 14:00 – 18:00 óráig

Helye: Szent Erzsébet Ház (Szent István tér 9.)

Hozza el a már nem használt, de még jó állapotú ruháit, cipőit, egyéb holmiját, és válasszon mások kínálatából! Ha csak adakozni kíván, szeretettel fogadjuk! Adományát elhozhatja a plébániára hét-
fői napokon 17:00-18:45-ig tartó fogadóóránkra is.

Bútorfelajánlásokat is várunk a rászorulóknak nevében!

Ha nincs felesleges holmija, akkor is jöjjön, válogasson a kínálatból, szeretettel várjuk!

SZENT ERZSÉBET KARITÁSZ CSOPORT BELVÁROSI PLÉBÁNIA

Makó, Szent István tér 22. (Telefon: 06-70/313-80-10)

MINDEN INGYENES!

Felelős kiadó:

Pálfai Zoltán plébános

Szerkesztő:

Szűcs Tamás

Tördelés:

Hudák Szabolcs

Fejléc: Brzózka Marek

Fotó: Majoros Márton, Mé-
száros Ildikó

A szerkesztőség címe:

Szent István Király

Plébánia

6900 Makó,

Szt. István tér 22/a

www.makobelvaros.hu

[plebania.makobelvaros](mailto:plebania.makobelvaros@gmail.com)

@gmail.com

